

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 26Cb/65/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119329537
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Zsiga
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2020:6119329537.3

Rozsudok pre zmeškanie

Okresný súd Košice I sudcom JUDr. Róbertom Zsigom v spore žalobcu: SPEEDLINES, s.r.o., Pri prachárni 20, 040 11 Košice - mestská časť Juh, IČO: 36 608 548, zastúp. spoločnosťou AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., Kmeťova 26, 040 01 Košice, IČO: 47 237 406, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, zastúp. JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom, Dvořákovo nábřeží 8/A, 811 02 Bratislava v konaní o zaplatenie 573,42 EUR s prísl. takto

rozhodol:

Žalovaného z a v ä z u j e zaplatiť žalobcovi 573,42 EUR, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 573,42 EUR od 20.06.2019 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobcovi p r i z n á v a náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100% s tým, že o ich výške bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou súdu dňa 08.07.2019 v upomínacom konaní žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie 573,42 EUR, úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 573,42 EUR od 20.06.2019 do zaplatenia. Ďalej žiadal, aby mu súd priznal náhradu trov konania.

2. Žalobca uviedol, že dňa 23.02.2019 došlo k škodovej udalosti, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle N. R., O.: Z., ktoré v čase škodovej udalosti patrilo R. Q., trvale bytom: M. X, XXX XX Z. (ďalej aj len ako „poistený“). Táto škodová udalosť bola dňa 30.04.2019 riadne ohlásená žalovanému, t.j. v poisťovni KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, u ktorého má poistený uzatvorené havarijné poistenie. Žalovaný uvedenú škodovú udalosť zaregistroval ako poistnú udalosť č. 9851209110. Vzhľadom na vzniknutú situáciu si poistený dal svoje poškodené motorové vozidlo N. R., O.: Z., opraviť v servise: SPEEDLINES, s.r.o., so sídlom: Pri prachárni 20, 040 11 Košice, IČO: 36 608 548, zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Košice I, oddiel: Sro, vložka číslo: 18257/V, t.j. u žalobcu. Náklady na opravu tohto poškodeného motorového vozidla boli vo výške 1 974,06 EUR. Táto suma bola následne uplatnená u žalovaného faktúrou č. 190021. Žalobcovi bolo Oznámením o poistnom plnení zo dňa 06.06.2019 oznámené, že bolo dňa 04.06.2019 ukončené šetrenie poistnej udalosti č. 9851209110 a bol mu predložený výpočet výšky plnenia. Podľa vyjadrenia likvidátora: „Rozdiel na prácu NH priznaná 23 EUR s DPH, lak. materiál 100% konštanta, fólia blatníka bez nadob. dokladu.“ Podľa výpočtu výšky poistného plnenia zo dňa 06.06.2019 z poistnej udalosti číslo: 9851209110 primerané náklady na opravu pre nezmluvný servis (na základe kalkulácie) predstavujú 1 400,64 EUR. Faktúra za opravu vozidla číslo: 190021 bola vystavená na sumu 1 974,06 EUR. Neprimerane bola účtovaná práca a lakovanie. Pri fólii blatníka nebola zdokladovaná výmena. Spolu bolo priznaných 1 400,64 EUR. Spoluúčasť predstavovala 166,00 EUR a poistné plnenie 1 234,64 EUR. Fakturovaná suma za opravu motorového vozidla poškodeného v dôsledku poistnej udalosti č. 9851209110 predstavovala 1 974,06 EUR. Suma priznaná a uhradená žalovaným, po odpočítaní spoluúčasti vo výške 166,00 EUR, však bola iba 1 234,64 EUR. Celková nepriznaná suma

predstavuje 573,42 EUR. Táto neuznaná suma 573,42 EUR bola poisteným postúpená na žalobcu, a to Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 20.06.2019.

2A.Skutočnosti, ktoré žalovaný v oznámení o poistnom plnení, resp. vo výpočte poistného plnenia, uviedol, podľa žalobcu nemajú zákonný ani zmluvný podklad, ich cieľom je iba účelovo sa vyhnúť vyplateniu celého poistného plnenia, na ktoré má poistený nárok. Poukázal na ust. § 797 ods. 2 Občianskeho zákonníka a uviedol, že právo na poistné plnenie vzniká už samotným vznikom škody a nie až opravou poškodeného motorového vozidla. Výška nároku na poskytnutie poistného plnenia sa odvíja od výšky vzniknutej škody. Poistený t.j. žalobca žiada iba zaplatiť sumu za skutočne vykonanú a fakturovanú opravu. Servis pri oprave poškodeného motorového vozidla postupoval tak, aby motorové vozidlo bolo z technického a funkčného hľadiska rovnako prevádzky schopné ako pred škodovou udalosťou. Oprava bola prevedená účelne a smerovala len k odstráneniu následkov škodovej udalosti, jej cieľom a zmyslom bolo, aby poškodené motorové vozidlo spĺňalo rovnaké kvalitatívne, funkčné a estetické kritériá ako pred škodovou resp. poistnou udalosťou.

2B.V zmysle článku IX ods. 1 a 2 Zmluvných dojednaní pre havarijné poistenie EUOKASKO: „(1) Za škodu vzniknutú poistnou udalosťou podľa typu poistenia A alebo B poisťovňa poskytne poistné plnenie, v rozsahu nákladov v danom mieste, na uvedenie poškodeného alebo zničeného MV do stavu bezprostredne pred poistnou udalosťou, alebo v rozsahu nákladov na znovuzriadenie zničeného alebo odcudzeného MV, so zohľadnením dojednanej spoluúčasti, maximálne však vo výške všeobecnej hodnoty MV v dobe bezprostredne pred poistnou udalosťou. 2. Po vzniku poistnej udalosti je poisťovňa povinná hradiť primerané náklady na opravu alebo znovuzriadenie MV nasledovne: a) účelne vynaložené náklady na náhradné diely a materiál, účtované podľa opravcu, sa posudzujú tak, že sa porovnávajú s kalkulačným programom nákladov na opravu, prípadne s katalógovými cenami náhradných dielov a časových noriem na prácu udávaných výrobcom. Súčasťou účtovných nákladov na náhradné diely musia byť aj príslušné dodacie listy; b) v nákladoch na prácu a lakovanie sa zohľadňuje hodinová sadzba v danom regióne pre príslušný typ a značku v opravovniach SR; c) za primerané náklady na opravu sa považujú také, ktoré nepresiahnu ceny náhradných dielov a časové normy stanovené výrobcom pre príslušnú značku a typ MV.“ Uviedol, že podľa čl. IX ods. 2 sa náklady na prácu a lakovanie vypočítajú len s priznaním hodinovej sadzby účtovanej autoservisom, ktorá neprevyšuje sumu obvyklú v danom regióne opravcu pre konkrétnu značku a typ vozidla. V prípade ak bude hodinová sadzba účtovaná opravcom vyššia, potom poisťovňa hradí maximálnu hodinovú sadzbu obvyklú v danom regióne pre konkrétnu značku a typ vozidla. Pre porovnanie poukázal na cenník lakovacích a mechanických prác v regióne pre rovnaký alebo obdobný typ motorového vozidla (Podľa kategorizácie osobných áut do tried na Slovensku a vo svete patrí TOYOTA RAV4 triedy SUV, kam je možné zaradiť aj AUDI Q7, HYUNDAI SANTA FE, ŠKODU YETI). V autoservise Auto Gábrriel, s.r.o. Košice, Osloboditeľov č. 70, Košice je cena týchto prác 64 EUR bez DPH (mechanické práce), 73 EUR bez DPH (klampiarske a lakovacie práce), v servise Moris Slovakia s.r.o., Alejová 4, Košice je ich cena 92 EUR bez DPH (lakovacie práce), 62 EUR bez DPH (mechanické práce) a v servise Porsche Inter Auto Slovakia spol. s r.o., Nerudova 9, Košice je ich cena 41,40 EUR s DPH (mechanické práce), 51,40 EUR s DPH (klampiarske a lakovacie práce).

2C.Zo strany žalovaného došlo ku kráteniu poistného plnenia za 1NH opravárenských prác, čo odôvodnil tým, že oprava vozidla prebehla v neautorizovanom servise. Takéto krátenie zo strany žalovaného prebehlo nedôvodne. Navyše z oznámenia o poistnom plnení žalovaného vyplýva, že žalovaný rozlišuje servisy na autorizované a neautorizované, avšak takéto rozlišovanie je v rozpore so zákonom a legislatívou EÚ. Podľa praxe a usmernení EÚ, ak servis dodrží technologický postup daný výrobcom, či presnú špecifikáciu povolených náhradných dielov a náplní, nemôže byť návšteva servisu mimo servisnej siete výrobcom dôvodom k strate garancií, resp. spochybňovaniu kvality opráv a následne možným dôvodom krátenia poistného plnenia. Vyššie uvedená blokovaná výnimka zakazuje rozdeľovanie servisov na autorizované a neautorizované. V zmysle blokovej výnimky ak má servis oprávnenie vykonávať opravárenskú činnosť vozidiel, pričom pri oprave dodrží technológiu predpísanú výrobcom daného vozidla, nesmie byť návšteva mimo servisnej siete dôvodom krátenia poistného plnenia. Žalobca, ktorý vykonával opravu poškodeného motorového vozidla si účtoval za 1NH mechanickej a lakovacej práce sumu 40,00 EUR bez DPH, resp. 48,00 EUR s DPH, čo je v porovnaní s ostatnými servismi v regióne porovnateľná, výhodnejšia, resp. nižšia suma. Považujeme preto za nedôvodné, že v prípade opravy poškodeného vozidla bola priznaná cena práce za 1NH mechanickej a lakovacej práce iba vo výške 23,00 EUR s DPH. Uviedol, že kalkulácia žalovaného je stále len predbežná, pričom likvidátori majú možnosť zasahovať a vstupovať do jednotlivých výpočtov, nakoľko môžu vkladať rôzne parametre.

2D.Ďalej uviedol, že zo strany žalovaného boli uznané nedostatočné náklady na lako-vací materiál vo výške lakovacej konštanty 100%. Uznané náklady nie je možné považovať za primerané, z dôvodu nedostatočného pokrytia nákladov vynaložených na lakovací materiál. Výška lakovacej konštanty podľa kalkulácií predstavuje 130%, z čoho vyplýva, že zo strany žalovaného došlo ku kráteniu koeficientu lakovacej konštanty o 30%. Poukázal na ust. § 799 Občianskeho zákonníka a uviedol, že poistený si riadne splnil povinnosti, ktoré mu vyplývajú zo Zmluvných dojednaní pre havarijné poistenie vozidiel EUROKASKO a taktiež si splnil povinnosti, ktoré mu vyplývajú z Občianskeho zákonníka. Poistený sa teda nedopustil vedomého porušenia povinností, ktoré by mohlo byť dôvodom krátenia poistného plnenia. Žalovaný aj napriek skutočnosti, že poistený si splnil všetky svoje povinnosti nedôvodne krátil poistné plnenie. Na základe uvedeného si žalobca uplatnil nárok na poistné plnenie z poistnej udalosti č. 9851209110 vo výške 573,42 EUR s príslušenstvom, ktoré mu bolo neoprávnene krátené. Zároveň navrhol, aby žalovaný predložil pri svojom prvom úkone celý likvidačný spis, z ktorého je zrejmé, ako vykonával šetrenie poistnej udalosti č. 9851209110.

2E.Poukázal na ust. § 517 ods. 2 a § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka a uviedol, že žalovaný listom zo dňa 06.06.2019 oznámil, že dňa 04.06.2019 bolo ukončené šetrenie poistnej udalosti č. 9851209110. Keďže žalovaný nezaplatil riadne a včas dostal sa do omeškania a žaloba si uplatnil aj zákonný úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 573,42 EUR od 20.06.2019 do zaplatenia.

3.Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní vydal dňa 23.07.2019 v zmysle návrhu žalobcu platobný rozkaz sp. zn. 27Up/872/2019.

4.Proti platobnému rozkazu podal v zákonom stanovenej lehote žalovaný odpor s odôvodnením, že nárok žalobcu neuznáva a považuje ho za nedôvodný. Tvrdil, že faktúra ohľadom uplatňovaného nároku mu nebola doručená a uplatňovaný nárok neexistuje vo svojom účtovníctve. Poukázal na skutočnosť, že podľa ustanovenia § 15 ods. 1 zákona o upomínacom konaní sa na upomínacie konanie použijú ustanovenia zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „Civilný sporový poriadok“), s výnimkou § 129, ak zákon o upomínacom konaní neustanovuje inak. V nadväznosti na vyššie uvedené mal za to, že návrh žalobcu nespĺňa zákonné kritériá požadované ustanovením § 132 Civilného sporového poriadku, nakoľko podľa ods. 1 tohto ustanovenia sa v žalobe „okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.“ Zároveň podľa ods. 2: „Opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy.“ Tvrdil, že žalobca mal v žalobnom návrhu v časti opisu skutočností, z ktorých vyplýva uplatňovaný peňažný nárok, označiť a presne špecifikovať skutočnosti a dôkazy, o ktoré svoj návrh opiera. Žalobca pritom nešpecifikoval základné údaje - napr. ani len o priebehu predmetnej škodovej udalosti a ďalších realizovaných úkonoch, ktoré sa jej týkali. Žalobca údaje o týchto podstatných náležitostiach neuviedol, niektoré síce vyplývajú z príloh, čo však absolútne nie je, vzhľadom na znenie ustanovenia § 132 ods. 2 Civilného sporového poriadku, postačujúce. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „NS SR“) sp. zn. 3 Cdo 192/2004, podľa ktorého: „Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, o ktorú v konaní ide.“ Z uvádzaného rozhodnutia NS SR podľa žalovaného vyplýva, kedy ide o nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Aplikáciou uvádzaného judikátu na predmetné súdne konanie je toho právneho názoru, že v predmetnom konaní, žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný. Vzhľadom na uvádzaný skutkový stav (ktorý súčasne potvrdzujú aj dôkazy predkladané žalobcom) poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre. Z uvedeného potom vyplýva, že poškodený predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu. Uvedené potvrdzuje a preukazuje práve žalobcom predložená (v rámci predmetného súdneho konania) faktúra, v zmysle ktorej subjektom zaviazaným na plnenie bol práve poistený. V zmysle ustanovenia § 524 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v aktuálnom znení (ďalej len „OZ“) „Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.“ S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, ako aj na znenie ustanovenia § 524 OZ vyplýva, že nakoľko poistený predstavoval dlžníka žalobcu, nemohol so žalobcom platne uzatvoriť Zmluvu o postúpení pohľadávky. Uzatvorením predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávok nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poisteného na žalobcu (nakoľko uvedenú pohľadávku nikdy

neuhradil a teda mu nikdy ako pohľadávka nevznikla), ale v uvedenom prípade došlo k postúpeniu záväzku poisteného, ktorý v zmysle vystavenej faktúry predstavuje práve pohľadávku žalobcu. Inak povedané, uvedeným postúpením došlo medzi poisteným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom k postúpeniu pohľadávky žalobcu, čo je v rozpore s vyššie citovaným zákonným ust. § 524 Občianskeho zákonníka. Z uvedeného potom vyplýva, že žalobca nemôže predstavovať aktívne vecne legitimovaný subjekt na strane žalobcu v predmetnom súdnom konaní. Poukázal na rozsudok NS SR sp. zn. 4Obo 20/2007 zo dňa 29. januára 2008, podľa ktorého: „Podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom, alebo účelom odporuje zákonu, alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom. Absolútne neplatný právny úkon, je právny úkon, ktorý nie je dovolený. O takúto nedovolenosť a teda absolútnu neplatnosť právneho úkonu ide vtedy, ak svojím obsahom, alebo účelom odporuje zákonu, alebo zákon obchádza. Obchádzanie zákona obsahom alebo účelom urobeného právneho úkonu spravidla znamená, že právny úkon neodporuje síce výslovnému zneniu ustanovenia, avšak svojimi dôsledkami sleduje ten cieľ, aby zákon dodržaný nebol.“ S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu viažucu sa k uzatvoreniu zmluvy o postúpení pohľadávky medzi poisteným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, týkajúcej sa nemožnosti uzatvorenia takéhoto zmluvného vzťahu, a to z dôvodu, že predmetom zmluvy o postúpení pohľadávky bolo postúpenie pohľadávky zo strany poisteného, ktorú žalobca ako veriteľ eviduje voči poistenému ako dlžníkovi (t. j. neexistujúci predmet postúpenia), považoval takýto právny úkon podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka za absolútne neplatný. Poukázal na Oznámenie o poistnom plnení predložené žalobcom, v zmysle ktorého bolo zo strany žalovaného, bez ohľadu na vyššie uvedené skutočnosti, v dôsledku Škodovej udalosti zaplatené poistné plnenie v sume 1 234,64 EUR, s uvedením, že pri výpočte poistného plnenia boli priznané primerané náklady na cenu práce vo výške 23 Eur/NH s DPH a primerané náklady na lakovací materiál (výška lak. konšt. 100%). Zároveň bolo zohľadnené, že k fólii blatníka nebol predložený nadobúdaci doklad. Vzhľadom k uvedenému mal za dostatočne odôvodnené, že plnenie zo strany žalovaného, predstavuje maximálne možné a objektívne preukázané plnenie, ktoré bolo poskytnuté a akékoľvek ďalšie nároky žalobcu sú nepreukázané, neoprávnené a nedôvodné.

5. Žalobca vo vyjadrení k odporu s tvrdením žalovaného, že návrh žalobcu nespĺňa zákonné kritériá požadované podľa § 132 CSP, nesúhlasil. Poukázal na ust. § 132 CSP, pričom mal za to, že ak žaloba neobsahuje zákonom stanovené náležitosti alebo má vady, súd sa pokúsi o ich odstránenie. Na základe podanej žaloby, súd vydal platobný rozkaz, pričom však nepovažoval za potrebné vyzývať žalobcu, resp. jeho zástupcu na doplnenie skutočností, ktorých absenciu žalovaný namieta. Pravdivé a úplne opísanie rozhodujúcich skutočností predstavuje samotný základ žaloby. Žalobca zrozumiteľne a určito opísal okolnosti, ktoré viedli k podaniu žaloby, teda skutkový stav. Tvrdenia, z ktorých má vyplynúť oprávnenosť uplatneného nároku - nároku na krátené poistné plnenie, sú jednoznačné a konkrétne, pričom nie je možné, dôjsť k zámene s iným skutkom. Podľa komentára k CSP C.H. Beck, 2016, str. 486: „Judikatúra za rozhodujúce skutočnosti považuje údaje, ktoré sú nevyhnutné na to, aby bolo jasné, o čom a na akom podklade má súd rozhodnúť. Žalobca musí v žalobe uviesť také skutočnosti, ktorými opíše skutok, na základe ktorého uplatňuje svoj nárok, a to v takom rozsahu, ktorý umožňuje jeho jednoznačnú individualizáciu, teda vymedziť predmet konania po skutkovej stránke. Ak neuvedie žalobca v žalobe všetky potrebné tvrdenia, nejde o vadu žaloby, ak v nej opísal aspoň také rozhodujúce skutočnosti, ktorými bol vymedzený predmet konania po skutkovej stránke.“ Žalobca tvrdil, že zákonom stanovenú povinnosť o náležitosti žaloby podľa § 132 CSP si splnil. Poistná udalosť je v žalobe špecifikovaná dostatočne jasne, zrozumiteľne a bez možnosti omylu s inými poistnými udalosťami, kedy je v žalobe uvedené, kedy došlo k poistnej udalosti, aké motorové vozidlo bolo v jej dôsledku poškodené aj pod akým číslom danú poistnú udalosť žalovaný zaregistroval.

5A. K námietke aktívnej vecnej legitímácie uviedol, že žalovaný v podanom odpore prezentuje poisteného ako dlžníka žalobcu, čo odôvodňuje tým, že poistený/poškodený neuhradil pohľadávku (faktúru za opravu poškodeného motorového vozidla), ktoré v žalovaným neuhradenej a krátenej časti postúpil zmluvou o postúpení pohľadávky na žalobcu, k čomu uviedol nasledovné: Pohľadávka, ktorej zaplatenie je predmetom sporu medzi žalobcom a žalovaným, a ktorá bola postúpená, predstavuje nárok vyplývajúci z poistného plnenia. Nárok uplatnený v tomto konaní vznikol krátením časti poistného plnenia, ktoré si uplatnil poistený, resp. žalobca, na základe uzatvorenej poistnej zmluvy so žalovaným. Žalovaný sa svojimi tvrdeniami opakovane pokúša odpútať pozornosť od základu nároku žalobcu, ktorý je jasný a preukázaný. Autori publikácie s názvom Poistné zmluvy, Ing. Mgr. Petruľák, a Mgr. Šulíková na str. 1 tejto publikácie uvádzajú: „podstatou poistenia je prenos finančných dopadov rizika z jeho nositeľa na iný subjekt (poisťovňa).“ „Úlohou poistenia je najmä prostredníctvom poistného plnenia zabezpečiť finančné prostriedky, ktoré slúžia na zmiernenie dopadov vzniknutej poistnej udalosti.“ Z podstaty

poistenia teda nevyplýva, že by poistený (poškodený poistnou udalosťou) mal najprv znášať finančné dopady rizika, ktoré si pre daný prípad poistil, preukázať tieto finančné dopady poisťovni a až tak ich preniesť na poisťovňu. Poistenie práve naopak slúži na to, aby subjekt odlišný od poisteného (poisťovňa) znášal tieto finančné dopady rizika, ktoré si poistil poistený a za ktoré v pravidelnom intervale uhrádza poisťovni poistné. Požiadavka žalovaného sa teda prieči samotnému princípu poistenia. V zmysle § 797 odsek 2 OZ „Právo na plnenie vznikne, ak nastane skutočnosť, s ktorou je spojený vznik povinnosti poistiteľa plniť (poistná udalosť).“ Nárok na poistné plnenie, vzniká okamihom vzniku škody a neviaže sa na vykonanie opravy motorového vozidla a teda nie je ani rozhodujúce v prípade navrátenia veci do predošlého stavu kto a ako (t.j. platobné miesto) uhradí škodu. Právna skutočnosť, ktorá podmieňuje vznik nároku je vznik škodovej udalosti. Z vyššie uvedeného ustanovenia zákona teda nevyplýva, že by právo na náhradu škody alebo na poistné plnenie vzniklo až vtedy, keď poškodený/poistený preukáže poisťovateľovi finančné dopady rizika, t.j. doklad o úhrade nákladov vynaložených na uvedenie veci do stavu pred poistnou udalosťou. Mal za to, že pokiaľ by tomu tak bolo, zákonodarca by vyslovene takúto požiadavku precizoval v základnom hmotnoprávnom predpise súkromného práva - Občianskom zákonníku. Ak by poistení alebo poškodení z poistných udalostí museli najprv uhradiť náklady a tak žiadať preplatenie, poprel by sa základný význam a účel samotného poistenia. Dané vyplýva nielen z Občianskeho zákonníka, ale z celospoločenského záujmu a aj z logického, či systematického výkladu. Skutočnosť, že v zásade nie je potrebné preukazovať vynaloženie nákladov na uvedenie veci do stavu pred poistnou udalosťou ako predpoklad priznania plnenia poisťovne vyplýva aj z iných ustanovení Občianskeho zákonníka. Napr. v ustanovení § 810 OZ sa uvádza: „Poistený má právo na náhradu nákladov účelne vynaložených na odvrátenie poistnej udalosti, ktorá poistenému majetku bezprostredne hrozila. Takisto má právo na náhradu nákladov, ktoré účelne vynaložil, aby zmiernil následky poistnej udalosti.“ Taktiež napr. aj v ustanovení § 449 odsek 3 OZ sa vyslovene uvádza, že: „Náklady liečenia a náklady pohrebu sa uhrádzajú tomu, kto ich vynaložil.“ Pokiaľ by teda mal zákonodarca v úmysle ako predpoklad priznania poistného plnenia splnenie povinnosti poisteného predložiť doklad o tom, že náklady na uvedenie veci do stavu pred poistnou udalosťou poistený vynaložil, výslovne by túto požiadavku uviedol v zákone, obdobne ako v prípade vyššie uvedeného ustanovenia § 449 odsek 3 OZ a § 810 OZ. Uviedol, že doposiaľ ani z praxe samotnej poisťovne nevyplýva, že by k likvidácii poistnej udalosti od svojich klientov - poistených alebo poškodených vyžadovala predkladanie dokladov o úhrade faktúry za opravu vozidla. Žalovaný sám veľmi dobre vie, že takáto požiadavka nemá oporu v zákone, a preto predkladanie takýchto dokladov ani nevyžaduje od svojich klientov - poistených pri likvidácii poistných udalostí. Taktiež žalovaný už v predmetnom prípade čiastočne plnil, a to na základe Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 06.06.2019, pričom nevyžadoval doklad o úhrade faktúry za opravu, preto považuje námietku žalovaného bez právneho alebo skutkového významu. Z vyššie uvedeného je teda zrejmé, že výklad, ktorým žalovaný dospel k záveru, že poistený je dlžníkom žalobcu, je nesprávny, bez opory v zákone, dokonca je to taký právny názor, ktorý popiera logicky, spravodlivý výklad právnych predpisov a aj samotnú prax poisťovní v obdobných konaniach. Poistený, ako veriteľ, postúpil nárok na krátené poistné plnenie, ktoré mal voči žalovanému, ako dlžníkovi, pričom faktúra žalobcu predstavovala iba vyčíslenie, nepostúpili svoj dlh voči žalobcovi, ako to nesprávne a účelovo prezentuje žalovaný.

5B.K postúpeniu pohľadávky ako takej a jej existencii uviedol, že postupca postúpil na žalobcu nárok na poistné plnenie z poistnej udalosti. Nárok na poistné plnenie vzniká okamihom škodovej/poistnej udalosti. Poukázal na ust. § 524 a 525 Občianskeho zákonníka. Účelom postúpenia pohľadávky je, aby došlo k zmene veriteľa, nie aby nastala zmena v obsahu postúpenej pohľadávky, čo by mohlo zhoršiť právne postavenie dlžníka. Ustanovenie § 525 ods. 1 taxatívne vymedzuje pohľadávky, ktoré nemožno postúpiť, pričom nárok na poistné plnenie, ktoré majú povahu peňažnej pohľadávky, tam uvedený nie je, t.j. je možné ho platne postúpiť. Obsahom pohľadávky na peňažné plnenie je totiž povinnosť dlžníka plniť v peniazoch a právo veriteľa požadovať peňažné plnenie. Postúpením peňažnej pohľadávky sa postavenie dlžníka nezhoršuje. Zmena veriteľa peňažnej pohľadávky teda nemá vplyv na obsah pohľadávky. Postúpením (cesiou) na základe písomnej zmluvy prechádza pohľadávka z doterajšieho veriteľa (postupcu) na nového veriteľa (postupníka) v tom stave, v akom v okamihu postúpenia existovala, a to spolu s jej príslušenstvom a všetkými právami s ňou spojenými. Samotné postúpenie nespočíva len v jednoduchom prevode pohľadávky, ale práve v zmene záväzku spôsobujúcej zámenu v osobe oprávneného (veriteľa). Pri tejto zmene totiž postupník ako nový veriteľ nadobúda spolu s postúpenou pohľadávkou aj legitimáciu na jej uplatnenie a vymoženie cestou súdu. Postúpenie pohľadávky je vlastne osobitným prípadom právneho nástupníctva (sukcesie), pri ktorom právny nástupca - postupník (nový veriteľ), nadobúda od právneho predchodcu - postupcu (pôvodného veriteľa), všetky prevádzané práva (creditor posterior in prioris creditoris locum succedit). V predmetnom

prípade poistený z jasne špecifikovanej poistnej udalosti, t.j. veriteľ, postúpil svoju pohľadávku voči žalovanému, ktorá mu mala byť vyplatená žalovaným z titulu nároku na poistné plnenie, na postupníka, t.j. žalobcu, aby priamo žalobca mohol vymáhať žalovaným neuhradenú pohľadávku od žalovaného. Odmena za postúpenie bola predmetom osobitnej dohody. Takýto postup je v právnej praxi bežný a súdmi akceptovateľný. Zároveň na postúpenie je spôsobilá aj pohľadávka, ktorej existencia je sporná alebo pohľadávka, ktorej vznik je viazaný na splnenie podmienky (§ 36 OZ). Na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky sa nevyžaduje súhlas dlžníka, t.j. žalovaného, keďže zmena v osobe veriteľa sa netýka jeho oprávnení a povinností vyplývajúcich pre neho zo záväzku. Poukázal aj na skutočnosť, že v aplikačnej praxi je nevyhnutné aplikovať aj princíp preferencie platnosti právnych úkonov. Právne úkony sa uskutočňujú s jednoznačným zámerom vyvolať riadne právne účinky, čo možno vyjadriť aj tým spôsobom, že za bežných okolností nikto nerobí právny úkon s úmyslom, aby bol tento úkon neplatný. Neplatnosť právneho úkonu je reštriktívnou výnimkou, ku ktorej možno interpretačne dospieť iba v prípade, ak konkrétny úkon za žiadnych okolností neobstojí ako platný. Na podporu svojej argumentácie poukázal aj na judikatúru v súvislosti s posudzovaním platnosti zmlúv a ich výkladom: „Požiadavka určitosť zmluvy o postúpení pohľadávok je naplnená tiež v prípade, ak je súhrn postupovaných pohľadávok označený osobou dlžníka a právnym dôvodom vzniku, aniž by postupované pohľadávky museli byť v postúpenej zmluve výslovne jednotlivo identifikované.“ (R (ČR) 27/2008). „Nemá-li postúpiteľ vŕči dlžníku v době postoupení jinou pohledávku nebo jiné pohledávky s předmětem plnění stejného druhu jako u postupované pohledávky (tedy jiné pohledávky zaměnitelné s postupovanou pohledávkou), pak platí, že postupovaná pohledávka je ve smlouvě o postoupení pohledávky dostatečně určitě identifikována i tehdy, vymezuje-li ji jen údaj o osobě dlužníka a předmětu plnění.“ (NS ČR, sp.zn. 29 Odo 775/2004) „Predmetom zmluvy o postúpení pohľadávok sú pohľadávky, ktoré musia byť individualizované takým spôsobom, ktorý ich dostatočne identifikuje a súčasne vylučuje ich zámenu s inými pohľadávkami, ktorých veriteľom síce rovnako môže byť postupca, avšak tieto nemajú byť zmluvou postúpené na postupníka. Postúpenie pohľadávky (cesia) spočíva v tom, že na základe zmluvy uzavretej medzi doterajším veriteľom (postupcom) a treťou osobou (postupníkom) postúpi pôvodný veriteľ svoju pohľadávku proti dlžníkovi novému veriteľovi, a to buď za odplatu alebo bezodplatne. Postupník sa stane novým veriteľom postúpenej pohľadávky. V okolnostiach prípadu je podľa záveru ústavného súdu vylúčené nazerať na vec spôsobom, ako učinil krajský súd v napadnutom potvrdzujúcom rozsudku. Racionálne uvažovanie totiž nemôže viesť k záveru, že za situácie, keď postupca (správca), postupník (sťažovateľka) a súčasne dlžník (žalovaná) nemajú žiadnu pochybnosť o tom, aké pohľadávky, z akého právneho dôvodu a v akej výške boli predmetom zmluvy o postúpení pohľadávky, do týchto právnych vzťahov vstúpi krajský súd, ktorý prednesie svoju vlastnú predstavu o tom, či je zmluva v jej predmete dostatočne určitá. Prehnané formalistické požiadavky všeobecného súdu na formuláciu predmetu zmluvy sú ústavne neakceptovateľné. Úloha všeobecného súdu pri hľadaní riešenia súdnej právnej veci a interpretácii relevantných právnych úkonov totiž nespočíva vo „vyhľadávaní“ dôvodov neurčitosti predmetu zmluvy (prípadne iných dôvodov jeho neplatnosti), ale v poskytnutí súdnej ochrany účastníkom občianskeho súdneho konania. Táto má byť založená okrem iného aj na zohľadnení a plnej aplikácii všetkých zákonných kritérií platných pre výklad právnych úkonov a súčasnej preferencii výkladu v prospech platnosti, a nie neplatnosti právneho úkonu.“ (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 640/2014 z 1. apríla 2015) „Pri interpretácii zmlúv treba rešpektovať princíp priority skutočnej vôle účastníkov zmluvy nad jej formálnym prejavom, a princíp priority výkladu, ktorý nezakladá neplatnosť zmluvy, pred takým výkladom, ktorý neplatnosť zmluvy zakladá, ak sú možné obidva výklady (nálež Ústavného súdu Slovenskej republiky z 3. júla 2008 sp.zn. I. ÚS 242/07). Neplatnosť zmluvy má byť výnimkou a nie zásadou. Tento výkladový argument má charakter všeobecného právneho princípu a jeho rešpektovanie je ústavne konformné a súladné s princípmi právneho štátu. Je ním vyjadrená a podporovaná zásada autonómie zmluvných strán, povaha súkromného práva a s ním spojená spoločenská a hospodárska funkcia zmluvy, ako i zásada pacta sunt servanda (zmluvy majú byť dodržiavané)“ (uznesenie NS SR, sp. zn. 4Cdo/132/2007) „Ďalším základným princípom výkladu zmlúv je priorita výkladu, ktorý nezakladá neplatnosť zmluvy, pred takým výkladom, ktorý neplatnosť zmluvy zakladá, ak sú možné obidva výklady. Je tak vyjadrený a podporovaný princíp autonómie zmluvných strán, povaha súkromného práva a s ním spojená spoločenská a hospodárska funkcia zmluvy. Neplatnosť zmluvy má byť teda výnimkou, a nie zásadou. Nie je teda ústavne konformné a v rozpore s princípmi právneho štátu vyplývajúcim z čl. 1 ústavy je taká prax, keď všeobecné súdy preferujú celkom opačnú tézu uprednostňujúcu výklad vedúci k neplatnosti zmluvy pred výkladom neplatnosť zmluvy nezakladajúcim.“ (nálež ÚS SR, sp.zn. I. ÚS 242/07-29) „Pri postúpení práv a povinností zo zmluvy, ktorá sa už pred postúpením čiastočne plnila, je prirodzené, že na jej základe dochádza k postúpeniu (prechodu) len tých práv a povinností, ktoré z nej v čase prechodu ešte vyplývajú. Nemôže sa

dotýkať práv a povinností, ktoré už boli konzumované, pretože ich už povinná strana splnila.”(rozsudok NS SR, sp.zn. 1 M Obdo V 6/2006) „V prípade úplatné cese ostatne ani neexistence pohľadávky v dobe uzavretia zmlouvy o jejím postoupení nemá za následok neplatnosť zmlouvy o postoupení, nýbrž zakladá zodpovednosť postupiteľa vči postupníkovi (§ 527 odst. 1 písm. a/ obč. zák.).“ (uznesenie NS ČR, sp.zn. 33 Cdo/4155/2011) Na základe uvedeného považoval tvrdenia žalovaného, ako aj námietku nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu za irelevantné.

5C.K výške poistného plnenia uviedol, že oznámenie o poistnom plnení žalovaného je nepreskúmateľné a nie je z neho zrejmé, prečo žalovaný nevyplatil poistné plnenie v žalobcom uplatnenej výške. Z oznámenia o poistnom plnení iba vyplýva, že žalovaný určil normohodinu 23 EUR/NH s DPH, ako k nej dospel, však nie je zrejmé. Cena normohodín je tvorená trhom a nie svojvoľným jednostranným určením poisťovňou. Žalovaný nepredložil žiaden dôkaz, z ktorého by vyplývala ním svojvoľne určená cena prác (lakovacích či mechanických) za normohodinu. Žalobca preukázal, že suma účtovaná za normohodinu vo faktúre predloženej žalobcom je primeraná a obvyklá, pričom žalovaný uvedené nijako nevyvrátil. Vo vzťahu ku kráteniu poistného plnenia z dôvodu, že k fólii blatníka nebol predložený nadobúdaci doklad, poukázal na čl. VI bod 16 zmluvných dojednaní, podľa ktorých: „Poistený je povinný, na požiadanie poisťovne, predložiť hodnoverné doklady za opravu MV. V prípade, že poisťovni nebudú predložené hodnoverné doklady o oprave, resp. pôvode použitých náhradných dielov pri oprave MV, poisťovňa bude poistné plnenie primerane krátiť v zmysle ustanovení § 799 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ MV bude odpredané v havarijnom stave, táto povinnosť nevzniká.“ Z vyššie uvedeného ustanovenia zmluvných dojednaní vyplýva, že poistený bol povinný predložiť buď hodnoverné doklady o oprave alebo doklad o pôvode náhradných dielov. Nebol teda povinný predložiť aj doklad o oprave (faktúru) aj doklad o pôvode náhradných dielov a už vôbec nie doklad potvrdzujúci originalitu náhradných dielov. Napriek tomu žalobca ako poistený predložil aj doklad o oprave vozidla - faktúru. Uviedol, že poistné podmienky žalovaného nešpecifikujú pojem hodnoverné doklady. Žalovaný nie je oprávnený krátiť poistné plnenie iba s poukazom na svoj subjektívny názor, že doklady predložené žalobcom nie sú hodnoverné. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Cob/75/2018 zo dňa 30.01.2019 a rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/113/2012). Žalobca mal za to, že žalovaný vo svojom odpore nijako nereagoval na skutočnosti uvedené žalobcom v návrhu na vydanie platobného rozkazu a neuviedol skutočnosti, ktoré by spochybnili žalobcom uplatnený nárok čo do základu aj výšky. Žalovaný neuviedol žiadny relevantný dôvod, pre ktorý by žalobca nemal právo na uplatnený nárok a ani neuplatnil prostriedky procesnej obrany včas. Poukázal na koncentráciu konania v súlade s ust. § 153 ods. 1 a 2 CSP.

5D.Žalobca v zmysle § 14 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov navrhol pokračovanie v konaní na Okresnom súde Košice I, ktorého príslušnosť je založená v zmysle § 19 písm. c) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov. Z Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 06.06.2019, je zrejmé, že šetrenie vykonávala organizačná zložka žalovaného t.j. Centrum likvidácie Košice na Mäsiarskej ulici 11, 040 01 v Košiciach, pričom táto oblasť spadá do rozhodovacej právomoci pre Okresný súd Košice I, preto navrhol aby bolo predmetné konanie prejednané na Okresnom súde Košice I. Žalobca má možnosť voľby medzi všeobecným súdom žalovaného a súdom daným na výber podľa § 19 CSP. Na podporu založenia miestnej príslušnosti uviedol, že v obdobných prípadoch už existuje početná judikatúra. Podľa Uznesenia Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 1Ncb 10/2017: „Organizačnou zložkou pre účely ustanovenia § 19 písm. c) CSP sa rozumie nielen odštepny závod, resp. iná organizačná zložka právnickej osoby zapísaná v obchodnom registri, ale aj prevádzka, pobočka, obchodné zastúpenie a iné zložky právnickej osoby, ktoré nedisponujú právnou subjektivitou. Tieto si právnická osoba zriaďuje najmä za účelom priblíženia svojich služieb zákazníkom. Pre určenie, či je daná miestna príslušnosť súdu na výber v zmysle § 19 písm. c) CSP treba najmä skúmať, či sa spor týka tejto zložky, t.j. či práva, ktoré si žalobca v spore uplatňuje alebo ochranu ktorých žiada, vyplývajú priamo zo vzťahu s touto organizačnou zložkou.“

6.Podaním zo dňa 03.02.2020 (doručeným súdu dňa 03.02.2020) právny zástupca žalovaného žiadal vzhľadom na neodkladné pracovné povinnosti a pracovnú vyťaženosť v termíne pojednávania, ako aj z dôvodu hospodárnosti konania (t.j., aby nedochádzalo k zbytočnému zvyšovaniu trov konania) o ospravedlnenie neúčasti žalovaného ako aj jeho právneho zástupcu na pojednávaní vytýčenom dňa 04.02.2020. Uviedol, že žalovaný nemá ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania a súhlasí s prejednaním veci, ako aj s vyhlásením rozsudku v jeho neprítomnosti. Navrhol žalobu zamietnuť v celom rozsahu ako nedôvodnú a žiadal, aby mu súd priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%.

7.Právny zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 04.02.2020 navrhol, aby súd rozhodol vo veci rozsudkom pre zmeškanie žalovaného, nakoľko tento neospravedlnil svoju neúčasť na pojednávaní včas, ani vážnymi okolnosťami.

8.Súd mal za to, že žalovaný sa na pojednávanie nedostavil, hoci bol naň riadne a včas predvolaný. Žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami. Žalovaný bol poučený súdom v predvolaní na pojednávanie o tom, že ak sa nedostaví na pojednávanie, súd rozhodne rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie. Právny zástupca žalovaného podaním doručeným súdu dňa 03.02.2020 žiadal ospravedlniť neúčasť žalovaného a svoju neúčasť na pojednávaní dňa 04.02.2020 z dôvodov uvedených v bode 6. odôvodnenia tohto rozsudku. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný neospravedlnil svoju neúčasť na pojednávaní včas. Dôvody ospravedlnenia uvedené právnym zástupcom žalovaného nespĺňajú podmienku podľa § 274 CSP, že ide o ospravedlnenie vážnymi okolnosťami. Zásada hospodárnosti, ani pracovná zaneprázdnenosť bez ďalšieho nie sú vážnymi okolnosťami v zmysle ust. § 274 CSP. V zmysle Civilného sporového poriadku (CSP) na rozdiel od Občianskeho súdneho poriadku (OSP), sa neprihliada pri splnení podmienok § 274 CSP pre vydanie rozsudku pre zmeškanie na to, či žalovaný bol pasívny alebo nie. V podstate ide akoby o „sankciu“ nedostavenia a neospravedlnenia sa vážnymi okolnosťami. Hoci zákon taxatívne nevymenováva, čo je možné považovať za ospravedlniteľný dôvod neúčasti na nariadenom pojednávaní, resp. čo je možné považovať za vážnu okolnosť neúčasti na pojednávaní, je už rozhodovacou činnosťou všeobecných súdov ustálené, že sa má jednať o okolnosť objektívnej povahy, ktorá je náhla, neočakávaná, nepredvídaná, brániaca v možnosti účasti na nariadenom pojednávaní. Za ospravedlniteľný dôvod, resp. za vážnu okolnosť neprítomnosti na pojednávaní možno považovať len závažné prekážky, ktoré sú preukázané a ktoré bránia žalovanému sa dostaviť na nariadené pojednávanie. Existenciu takejto vážnej okolnosti je pritom povinný tvrdiť a preukázať žalovaný, resp. jeho právny zástupca. Obdobný právny názor je vyjadrený aj v uzneseniach Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/99/2019 a sp. zn. 13Cob/113/2019 a rozhodnutiach Krajského súdu v Prešove sp. zn. 14Co/6/2019 a sp. zn. 7Co/180/2018.

9.V zmysle CSP súd nemá povinnosť oznámiť žalovanému, resp. jeho právnenmu zástupcovi, že jeho ospravedlnenie neakceptuje.

10.Podľa ust. § 129 CSP: (1) Ak ide o podanie vo veci samej alebo návrh na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia, z ktorého nie je zrejmé, čoho sa týka a čo sa ním sleduje, alebo ide o podanie neúplné alebo nezrozumiteľné, súd vyzve toho, kto podanie urobil, aby podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní. (2) V uznesení podľa odseku 1 súd uvedie, v čom je podanie neúplné alebo nezrozumiteľné a ako ho treba doplniť alebo opraviť a poučí o možnosti podanie odmietnuť. (3) Ak sa v lehote určenej súdom podanie nedoplní alebo neopraví, súd podanie odmietne; to neplatí, ak pre uvedený nedostatok možno v konaní pokračovať. (4) Ak sa podanie opraví alebo doplní v celom rozsahu v súlade s výzvou podľa odseku 1 najneskôr do uplynutia lehoty na podanie odvolania proti uzneseniu o odmietnutí podania, o odvolaní proti tomuto uzneseniu môže rozhodnúť súd, ktorý ho vydal.

11.Podľa ust. § 132 CSP: (1) V žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh. (2) Opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy. (3) Žalobca k žalobe pripojí dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť.

12.Podľa ust. § 37 Občianskeho zákonníka: (1) Právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný. (2) Právny úkon, ktorého predmetom je plnenie nemožné, je neplatný. (3) Právny úkon nie je neplatný pre chyby v písaní a počítaní, ak je jeho význam nepochybný.

13.Podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

14.Podľa ust. § 35 Občianskeho zákonníka: (1) Prejav vôle sa môže urobiť konaním alebo opomenutím; môže sa stať výslovne alebo iným spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti o tom, čo chcel účastník prejaviť. (2) Právne úkony vyjadrené slovami treba vykladať nielen podľa ich jazykového vyjadrenia, ale

najmä tiež podľa vôle toho, kto právny úkon urobil, ak táto vôľa nie je v rozpore s jazykovým prejavom. (3) Právne úkony vyjadrené inak než slovami sa vykladajú podľa toho, čo spôsob ich vyjadrenia obvykle znamená. Pritom sa prihliada na vôľu toho, kto právny úkon urobil, a chráni sa dobromyseľnosť toho, komu bol právny úkon určený.

15.Podľa ust. § 524 Občianskeho zákonníka: (1) Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. (2) S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

16.Podľa ust. § 442 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Pri škode spôsobenej niektorým trestným činom korupcie sa uhrádza aj nemajetková ujma v peniazoch. Škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu. Ak bola škoda spôsobená úmyselným trestným činom, z ktorého mal páchatel majetkový prospech, môže súd rozhodnúť, že právo na náhradu škody možno uspokojiť z vecí, ktoré z majetkového prospechu nadobudol, a to i vtedy, ak inak podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku nepodliehajú výkonu rozhodnutia. Dokiaľ právo na náhradu škody nie je uspokojené, nesmie dlžník s takýmito v rozhodnutí uvedenými vecami nakladať.

17.Podľa ust. § 788 Občianskeho zákonníka poistnou zmluvou sa poistiteľ zaväzuje poskytnúť v dojednanom rozsahu plnenie, ak nastane náhodná udalosť v zmluve bližšie označená a fyzická alebo právnická osoba, ktorá s poistiteľom poistnú zmluvu uzavrela, je povinná platiť poistné. Poistná zmluva obsahuje najmä a) výšku poistnej sumy, v prípade poistenia osôb výšku zaručenej poistnej sumy, b) výšku poistného, jeho splatnosť a či ide o jednorazové poistné alebo bežné poistné, c) poistnú dobu, d) údaj o tom, či je dohodnuté, že v prípade poistenia osôb sa bude oprávnená osoba podieľať na výnosoch poisťovateľa a akým spôsobom, e) práva a povinnosti poisťovateľa, poisteného a toho, kto s poisťovateľom uzaviera poistnú zmluvu, f) výšku odkupnej hodnoty, ktorú poisťovateľ vyplatí v prípade poistenia osôb pri predčasnom ukončení poistenia. Súčasťou poistnej zmluvy sú všeobecné poistné podmienky poistiteľa (poistné podmienky), na ktoré sa poistná zmluva odvoláva a ktoré sú k nej pripojené alebo boli pred uzavretím zmluvy tomu, kto s poistiteľom zmluvu uzavrel, oznámené. V poistnej zmluve sa možno od poistných podmienok odchýliť len v prípadoch v nich určených. V iných prípadoch sa možno odchýliť, len pokiaľ je to na prospech poisteného.

18.Podľa ust. § 790 Občianskeho zákonníka poistiť možno najmä a) majetok pre prípad jeho poškodenia, zničenia, straty, odcudzenia alebo iných škôd, ktoré na ňom vzniknú (poistenie majetku); b) fyzickú osobu pre prípad jej telesného poškodenia, smrti, dožitia sa určitého veku alebo pre prípad inej poistnej udalosti (poistenie osôb); c) zodpovednosť za škodu vzniknutú na živote a zdraví alebo na veci, prípadne zodpovednosť za inú majetkovú škodu (poistenie zodpovednosti za škodu).

19.Podľa ust. § 791 Občianskeho zákonníka pre právne úkony týkajúce sa poistenia je potrebná písomná forma, ak nie je v tomto zákone alebo v poistných podmienkach ustanovené inak. Poistiteľ vydá tomu, kto s ním poistnú zmluvu uzavrel, poistku ako písomné potvrdenie o uzavretí poistnej zmluvy. Ak dôjde ku strate alebo k zničeniu poistky, vydá poistiteľ tomu, kto s ním poistnú zmluvu uzavrel, na jeho žiadosť a náklady druhopis poistky. Pokiaľ treba podľa poistných podmienok poistku predložiť na uplatnenie práva na poistné plnenie, môže poistiteľ požadovať, aby sa poistka pred vydaním druhopisu umorila. Ak poistka týkajúca sa medzinárodnej dopravy tovaru obsahuje oprávnenie toho, kto s poistiteľom zmluvu uzavrel, previesť právo z poistnej zmluvy rubopisom, a to aj nevyplneným, na ďalšie osoby, ktoré sú oprávnené na ďalší prevod, sú tieto osoby oprávnené na ďalší prevod (poistka na rad). Tento prevod dopravnej poistky rubopisom (indosamentom) má účinky postúpenia pohľadávky, aj keď poistiteľ nebol o postupe upovedomený. Poistiteľ nie je povinný skúmať platnosť rubopisu.

20.Podľa ust. § 795 ods. 1 Občianskeho zákonníka povinnosť poistiteľa plniť a jeho právo na poistné vznikne prvým dňom po uzavretí poistnej zmluvy, ak nebolo účastníkmi dohodnuté, že vznikne už uzavretím poistnej zmluvy alebo neskôr.

21.Podľa ust. § 797 Občianskeho zákonníka právo na plnenie má, pokiaľ nie je v tomto zákone alebo v poistných podmienkach ustanovené inak, ten, na ktorého majetok, život alebo zdravie, alebo na ktorého zodpovednosť za škody sa poistenie vzťahuje (poistený). Právo na plnenie vznikne, ak nastane skutočnosť, s ktorou je spojený vznik povinnosti poistiteľa plniť (poistná udalosť). Plnenie je splatné do

pätnästich dní, len čo poisťiteľ skončil vyšetrovanie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poisťiteľa plniť. Vyšetrenie sa musí vykonať bez zbytočného odkladu; ak sa nemôže skončiť do jedného mesiaca po tom, keď sa poisťiteľ o poistnej udalosti dozvedel, je poisťiteľ povinný poskytnúť poistenému na požiadanie primeraný preddavok.

22.Podľa ust. § 798 Občianskeho zákonníka poisťiteľ je oprávnený plnenie z poistnej zmluvy primerane znížiť, ak na základe vedome nepravdivej alebo neúplnej odpovede (§ 793) bolo určené nižšie poistné.

23.Podľa ust. § 799 Občianskeho zákonníka poistený je povinný zachovávať povinnosti, ktoré boli dohodnuté alebo ktoré sú v tomto zákone alebo v poistných podmienkach ustanovené. Kto má právo na plnenie, je povinný bez zbytočného odkladu poisťiteľovi písomne oznámiť, že nastala poistná udalosť, dať pravdivé vysvetlenie o jej vzniku a rozsahu jej následkov a predložiť potrebné doklady, ktoré si poisťiteľ vyžiada. Poistné podmienky mu môžu uložiť aj ďalšie povinnosti. Ak malo vedomé porušenie povinností uvedených v odsekoch 1 a 2 podstatný vplyv na vznik poistnej udalosti alebo na zväčšenie rozsahu následkov poistnej udalosti, je poisťiteľ oprávnený plnenie z poistnej zmluvy znížiť podľa toho, aký vplyv malo toto porušenie na rozsah jeho povinností plniť.

24.Podľa ust. § 806 Občianskeho zákonníka z poistenia majetku má poistený právo, aby mu bolo poskytnuté plnenie vo výške určenej podľa poistných podmienok, ak sa poistná udalosť týka veci, na ktorú sa poistenie vzťahuje.

25.Podľa ust. § 809 Občianskeho zákonníka poistený je povinný dbať, aby poistná udalosť nenastala; najmä nesmie porušovať povinnosti smerujúce k odvráteniu alebo zmenšeniu nebezpečenstva, ktoré sú mu právnymi predpismi uložené alebo ktoré vzal na seba poistnou zmluvou. Ak poistený vedome alebo následkom požitia alkoholu alebo návykových látok porušil povinnosti uvedené v odseku 1 a toto porušenie podstatne prispelo ku vzniku poistnej udalosti alebo k väčšiemu rozsahu jej následkov, je poisťiteľ oprávnený plnenie z poistnej zmluvy primerane znížiť. To isté platí, ak porušil tieto povinnosti vedome alebo následkom požitia alkoholu alebo návykových látok ten, kto s poisteným žije v spoločnej domácnosti.

26.Podľa ust. § 517 Občianskeho zákonníka: (1) Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. (2) Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. (3) Ak ide o omeškanie s plnením veci, zodpovedá dlžník za jej stratu, poškodenie alebo zničenie, ibaže by k tejto škode došlo aj inak.

27.Podľa ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

28.Podľa ust. § 274 CSP na pojednávaní rozhodne súd o žalobe podľa § 137 písm. a) na návrh žalobcu rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie, ak a) sa žalovaný nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol žalovaný poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a b) žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami.

29.Podľa ust. § 275 CSP odôvodnenie rozsudku pre zmeškanie žalovaného obsahuje stručnú identifikáciu procesného nároku a právny dôvod vydania rozsudku pre zmeškanie.

30.Podľa ust. § 276 CSP ak je v jednej veci viacero žalovaných a nejde o samostatné spoločenstvo podľa § 76, rozsudok pre zmeškanie možno vydať iba ak podmienky na jeho vydanie spĺňa každý z nich.

31.Podľa ust. § 277 CSP: (1) Ak žalovaný z ospravedlniteľných dôvodov zmeškal lehotu na podanie vyjadrenia podľa § 273 písm. a), môže podať návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie spolu s vyjadrením. Ak súd, ktorý rozsudok pre zmeškanie vydal, návrhu vyhovie, rozsudok pre zmeškanie

uznesením zruší a začne vo veci opäť konať. (2) Ak žalovaný z ospravedlniteľného dôvodu zmeškal pojednávanie vo veci, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie, súd na návrh žalovaného tento rozsudok uznesením zruší a nariadi nové pojednávanie. (3) Návrh podľa odsekov 1 a 2 môže žalovaný podať do 15 dní odkedy sa o rozsudku pre zmeškanie dozvedel; o tom žalovaného v rozsudku pre zmeškanie súd poučí.

32.S poukazom na uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia súd mal za to, že boli splnené podmienky ustanovené v § 274 a nasl. CSP, a preto rozhodol vo veci rozsudkom pre zmeškanie žalovaného.

33.Podľa ust. § 255 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

34.Podľa ust. § 262 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Ak súd rozhoduje čiastočným rozsudkom alebo medzitýmnym rozsudkom, môže rozhodnúť, že o trovách konania bude rozhodnuté v rozsudku, ktorým rozhodne o všetkých uplatnených procesných nárokoch alebo o celom uplatnenom procesnom nároku.

35.Nakoľko žalobca mal v konaní plný úspech, súd mu priznal voči žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie iba z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia (§ 356 písm. b) CSP).

Odvolanie možno podať do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Košice I.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Ak žalovaný z ospravedlniteľných dôvodov zmeškal lehotu na podanie vyjadrenia podľa § 273 písm. a), môže podať návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie spolu s vyjadrením. Ak súd, ktorý rozsudok pre zmeškanie vydal, návrhu vyhovie, rozsudok pre zmeškanie uznesením zruší a začne vo veci opäť konať. Ak žalovaný z ospravedlniteľného dôvodu zmeškal pojednávanie vo veci, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie, súd na návrh žalovaného tento rozsudok uznesením zruší a nariadi nové pojednávanie.

Návrh môže žalovaný podať do 15 dní odkedy sa o rozsudku pre zmeškanie dozvedel.